

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15C/41/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122204769
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Johana Bertová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122204769.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2
15C/41/2022

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Johanou Bertovou v právnej veci žalobcu: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo vnútra SR, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866 proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., v spore o zaplatenie 78 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

2
15C/41/2022

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 78 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 78 EUR odo dňa 19.09.2020 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Náhradu trov konania stranám n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

5
15C/41/2022

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 19.05.2022 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu vo výške 78 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy 78 EUR odo dňa 19.09.2020 do zaplatenia, ako aj trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovanému bola dňa 19.08.2020 vystavená Faktúra číslo XXXXXXXXXXXX vo výške 78 EUR, splatná dňom 18.09.2020 za stravu zabezpečenú počas nariadenej izolácie v karanténnom zariadení Hotel SOREA, Stará Ľubovňa za obdobie od 19.05.2020 do 25.05.2020. Keďže žalovaný pohľadávku štátu v lehote splatnosti faktúry neuhradil, žalobca zaslal žalovanému výzvu na úhradu pohľadávky štátu zo dňa 19.10.2020 a 09.02.2022, ktorou vyzval žalovaného na zaplatenie sumy do 10 dní od doručenia výzvy. Žalovaný dlžnú sumu žalobcovi nezaplatil.

2. Platobným rozkazom vydaným Okresným súdom Prešov číslo konania 15C/41/2022-16 zo dňa 30.05.2022 súd uložil žalovanému povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi istinu 78 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy 78 EUR odo dňa 19.09.2020 do zaplatenia, alebo aby v tej istej lehote podal na súde odôvodnený odpor. Výrokom II. rozhodol, že žaloba a žalovaný nemajú nárok na náhradu trov konania.

3. Uznesením Okresného súdu Prešov číslo konania 15C/41/2022-23 zo dňa 10.08.2022 súd zrušil platobný rozkaz postupom podľa § 266 ods. 3 CSP z dôvodu nemožnosti doručenia platobného rozkazu žalovanému.

4. Z dôvodu, že vykonaným šetrením súdu sa nepodarilo zistiť pobyt žalovaného, súd postupom podľa § 116 ods. 1 až 3 CSP zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu dňa 13.09.2022 s účinkami, že žaloba sa po 15 dňoch od zverejnenia, považuje za doručенú a to aj vtedy, ak adresát o tom nedozvedel.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a zistil tento skutkový stav:

6. Faktúrou číslo XXXXXXXXXX splatnou 18.09.2020 vyúčtoval žalobca žalovanému sumu vo výške 78 EUR ako náklady za stravu počas nariadenej karantény v zariadení Hotel Sorea, Ľubovnianske kúpele, 064 01 Stará Ľubovňa za obdobie od 19.05.2020 do 25.05.2020. Výzvou na úhradu pohľadávky štátu vo výške 78 EUR zo dňa 19.10.2020 a 09.02.2022, ktoré boli žalovanému doručované na adresu bydliska sa mu nepodarilo doručiť, keďže zásielky sa vrátili s označením adresát neznámy. Žalovaný bol vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy. Žalovaný dlžnú sumu žalobcovi nezaplatil ani napriek výzve na úhradu pohľadávok po lehote splatnosti.

7. Z dôvodu, že v tomto prípade sa jedná o drobný spor, ktorého hodnota neprevyšuje 1.000 EUR, súd postupom podľa § 177 CSP určil termín verejného vyhlásenia rozsudku. Na verejné vyhlásenie rozsudku sa neustanovili strany sporu.

8. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 12 ods. 2 písm. f) Zákona č. 355/2007 Z.z. v znení platnom v čase nariadenej karantény opatrenia na predchádzanie vzniku a šíreniu prenosných opatrení sú: izolácia v domácom prostredí alebo v zdravotníckom zariadení, prípadne inom určenom zariadení, zvýšený zdravotný dozor, lekársky dohľad, karanténne opatrenia.

Podľa § 48 ods. 4 písm. n) Zákona č. 355/2007 Z.z. v znení platnom v čase nariadenej karantény, Úrad verejného zdravotníctva alebo Regionálny úrad verejného zdravotníctva pri ohrození verejného zdravia nariaďuje opatrenia, ktorými sú: nútená izolácia osôb chorých na prenosné ochorenie, ktoré odmietajú nariadené opatrenie podľa § 12 ods. 2 písm. f).

Podľa § 51 ods. 1 písm. d) Zákona č. 355/2007 Z.z. v znení platnom v čase nariadenej karantény, fyzické osoby sú povinné podrobiť sa v súvislosti s predchádzaním prenosným ochoreniam lekárske vyšetreniam a diagnostickým skúškam, ktoré nie sú spojené s nebezpečenstvom pre zdravie, preventívnemu podávaniu protilátok a iných prípravkov, povinnému očkovaniu, liečeniu prenosných ochorení, izolácii a karanténym opatreniam.

Podľa § 58 ods. 2 Zákona č. 355/2007 Z.z. v znení platnom v čase nariadenej karantény náklady, ktoré vzniknú pri plnení povinností ustanovených týmto zákonom a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi ochranu verejného zdravia, uhrádza ten, kto je povinný tieto povinnosti plniť.

V čase nariadenej karantény pre žalovaného na území Slovenskej republiky bola vyhlásená mimoriadna situácia, z dôvodu ktorej Úrad verejného zdravotníctva SR nariaďil v zmysle ustanovenia § 12 ods. 2 písm. f) a 48 ods. 4 písm. n) Zákona č. 355/2007 Z.z. opatrením č. OLP3712/2020 zo dňa 17. 04. 2020 všetkým osobám, ktoré od 20. 04. 2020 od 7.00 hod. vstúpia na územie Slovenskej republiky nariaďil izoláciu v zariadeniach určených štátom na dobu nevyhnutnú na vykonanie laboratórnej diagnostiky COVID19 a následne po zistení negatívneho výsledku sa tejto osobe nariaďuje domáca izolácia v celkovej súhrnnej dobe 14 dní.

Podľa § 2 ods. 1 písm. m) Zákona č. 355/2007 Z.z. v znení platnom v čase nariadenej karantény, na účely tohto zákona izolácia je oddelenie osôb chorých na prenosné ochorenie počas ich infekčnosti od iných osôb na účely zamedzenia šírenia prenosného ochorenia.

Podľa § 2 ods. 1 písm. n) Zákona č. 355/2007 Z.z. v znení platnom v čase nariadenej karantény na účely tohto zákona karanténne opatrenia sú karanténa, zvýšený zdravotný dozor a lekársky dohľad.

Podľa § 4 ods. 1 písm. g) Zákona č. 355/2007 Z.z. v znení platnom v čase nariadenej karantény Ministerstvo nariaďuje opatrenia podľa § 12 ods. 7; počas výnimočného stavu, núdzového stavu alebo mimoriadnej situácie (ďalej len "krízová situácia") pri ohrození verejného zdravia nariaďuje ďalšie opatrenia, ktorými môže zakázať alebo nariadiť ďalšie činnosti v nevyhnutnom rozsahu a na nevyhnutný čas.

Úrad verejného zdravotníctva bol oprávnený vydať takéto opatrenie a nariadiť karanténu v zmysle Zákona č. 355/2007 Z.z., kde fyzické osoby s poukazom na ustanovenie § 51 ods. 1 písm. d) Zákona č. 355/2007 Z.z. boli povinné podrobiť sa v súvislosti s predchádzaním prenosným ochoreniam aj karanténnym opatreniam, kde s poukazom na ustanovenie § 58 ods. 2 Zákona č. 355/2007 Z.z. všetky náklady, ktoré vzniknú pri plnení povinností ustanovených týmto zákonom alebo inými všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi ochranu zdravia, uhrádza ten, kto je povinný tieto povinnosti plniť.

9. V danom prípade bol povinný v zmysle citovaných ustanovení Zákona o ochrane zdravia žalovaný podriaďiť sa nariadenej karanténe v štátnom zariadení, ktorú karanténu v určenom karanténnom zariadení žalovaný aj absolvoval, ktorú skutočnosť nespochybňoval v období od 19.05.2020 do 25.05.2020 v karanténnom zariadení Hotel SOREA, Ľubovnianske kúpele, 064 01 Stará Ľubovňa. Žalovaný taktiež nespochybňoval, že v tomto období mu bola zabezpečená strava. Na základe horeuvedených záverov súd konštatuje, že v čase nariadenej karantény pre žalovaného bol daný právny rámec pre nariadenú karanténu pre žalovaného, kde žalovaný bol povinný podriaďiť sa nariadenej karanténe a bol tiež povinný uhradiť náklady súvisiace s plnením povinností daných mu na základe Zákona o ochrane zdravia.

10. Ustanovenia Zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia, na základe ktorých bola nariadená karanténa pre žalovaného, boli predmetom ústavnej kontroly na Ústavnom súde SR, ktorým Nálezom zo dňa 08. 12. 2021 č. PL.ÚS4/2021 rozhodol, že:1.

„ Ustanovenia § 4 ods. 1 písm. g) a § 48 ods. 4 písm. aa) zákona o ochrane verejného zdravia nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a 3 a s čl. 13 ods. 1 písm. a) a ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Ustanovenie § 12 ods. 2 písm. f) v časti „alebo v zdravotníckom zariadení, prípadne inom určenom zariadení“ a v časti „karanténne opatrenia“, ustanovenie § 48 ods. 4 písm. n) v časti „alebo karanténa osoby podozrivej z nákazy“, ustanovenie § 48 ods. 4 písm. u) v časti „alebo karanténa“ a ustanovenie § 51 ods. 1 písm. d) v časti „a karanténnym opatreniam“ zákona o ochrane verejného zdravia nie sú v súlade s čl. 17 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods.2, čl. 13 ods. 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a s čl. 5 ods. 1 písm. e), ods. 2 a ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.3. Vo zvyšnej časti návrhu nevyhovuje .

11. Ústavný súd identifikoval ustanovenia Zákona o ochrane zdravia ako nesúladne s Ústavou a Dohovorom, strácajú podľa § 91 ods. 1 Zákona o Ústavnom súde účinnosť dňom vyhlásenia Nálezu v Zbierke zákonov, derogácia - zrušenie so sebou nesie právne účinky ex nunc (teda nie spätne, retroaktívne), preto ani nezakladá náhradové nároky v dôsledku nariadených opatrení majúcich základ v derogovaných - zrušených ustanoveniach a uplatnených voči ich adresátom v období, keď sa na tieto ustanovenia vzťahovala prezumpcia ich súladu s právnymi predpismi vyššej právnej sily. To znamená, že napriek tomu, že ustanovenia Zákona o ochrane zdravia, ktoré boli právnym základom pre nariadenie karantény pre žalovaného, pri ktorých Ústavný súd konštatoval ich nesúlad s Ústavou a stratili tieto právne predpisy účinnosť dňom vyhlásenia Nálezu Ústavného súdu v Zbierke zákonov SR, tento Nález Ústavného súdu nemá spätné účinky aj na právne vzťahy pred vyhlásením tohto Nálezu a pred jeho zverejnením v Zbierke zákonov, ktorý Nález Ústavného súdu bol vyhlásený 08. 12. 2021, t.j. po nariadení karantény pre žalovaného a treba preto vychádzať z prezumpcie platnosti právnych predpisov, ktoré tvorili právny základ pre nariadenú karanténu v čase karantény, ktorú absolvoval žalovaný.

12. V súvislosti s Nálezom Ústavného súdu je potrebné poukázať aj na to, že predmetom návrhu verejnej ochrankyne práv na začatie konania pred Ústavným súdom bol aj nesúlad ustanovenia § 58 ods. 2 Zákona č. 355/2007 Z.z. týkajúci sa nákladov, ktoré vzniknú pri plnení povinností ustanovených týmto

zákonom fyzickým osobám, ktoré sú povinné plniť povinnosti, kde v zmysle tohto ustanovenia je povinný uhrádzať náklady ten, kto je povinný povinnosti podľa Zákona o ochrane zdravia plniť. V tejto časti však Ústavný súd návrhu na vyslovenie nesúladu nevyhovel, to znamená, že ustanovenie § 58 ods. 2 Zákona č. 355/2007 Z.z. zostalo v platnosti. Takto možno konštatovať, že v čase nariadenej karantény pre žalovaného táto karanténa pre žalovaného bola nariadená podľa vtedy platných právnych predpisov Zákona č. 355/2007 Z.z., nariadená karanténa bola na základe rozhodnutí oprávnených orgánov - Úradu verejného zdravotníctva, ktorý úrad mohol takúto karanténu pre žalovaného nariadiť, Nález Ústavného súdu, ktorý konštatoval nesúlad niektorých ustanovení Zákona o ochrane zdravia s Ústavou nemá spätné účinky na právne vzťahy, ktoré nastali, a povinnosti, ktoré boli uložené žalovanému pred zverejnením Nálezu Ústavného súdu v Zbierke zákonov, kde zároveň zostalo v platnosti ustanovenie Zákona o ochrane zdravia o povinnosti hradiť náklady v súvislosti s nariadenými povinnosťami podľa Zákona o ochrane zdravia tými, kto je povinný povinnosti plniť, a preto žalovaný bol povinný podriaďiť sa karanténe a je povinný uhradiť náklady s tým súvisiace.

13. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobný návrh žalobcu je v celom rozsahu dôvodný. Žalobca je povinný využívať všetky právne prostriedky na ochranu majetku štátu v súvislosti so zákonom číslo 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu. Faktúra predstavuje plnenie v podobe paušálnych nákladov za stravu, ktorá bola žalovanému zabezpečená počas doby nariadenej izolácie odo dňa 19.05.2020 do 25.05.2020 v karanténnom zariadení Hotel SOREA, E. F., XXX XX G. E.. Z tohto dôvodu súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 78 EUR spolu s úrokom z omeškania. Úrok z omeškania súd priznal postupom podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády číslo 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka deň nasledujúci po splatnosti faktúry.

14. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

15. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol úspešný, v spore bol oslobodený od súdnych poplatkov, trovy konania mu nevznikli žiadne, rovnako tak žalovaný nemá nárok na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu súd vyslovil, že náhradu trov konania strán stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

2

15C/41/2022

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.